

**Krajská hygienická stanice Pardubického
kraje se sídlem v Pardubicích**

Mezi Mosty 1793

530 03 Pardubice

Váš dopis č. j.: KHSPA17151/2023/HOK-CR
Ze dne: 4. září 2023

Praha 18. září 2023

Č. j.: MZDR 25566/2023-2/OVZ

MZDRX01PDMDK

Žádost o autorský výklad Ministerstva zdravotnictví k § 30 odst. 2 větě třetí zákona č. 258/2000 Sb. nebo sdělení postupu při řešení podnětu na hluk z jezu, který není vodním dílem

Vážení,

přípisem č. j. KHSPA17151/2023/HOK-CR ze dne 4. 5. 2023 se Krajská hygienická stanice Pardubického kraje se sídlem v Pardubicích obrátila na Ministerstvo zdravotnictví ve věci autorského výkladu k § 30 odst. 2 větě třetí zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále i „zákon č. 258/2000 Sb.“), a to s ohledem na zvuk způsobený přelivem povrchové vody přes splay na vodoteči Třebovka.

V § 30 odst. 2 větě třetí zákona č. 258/2000 Sb. se uvádí, že *za hluk podle věty první se nepovažuje zvuk působený hlasovým projevem fyzické osoby, nejde-li o součást veřejné produkce hudby v budově, hlasovým projevem zvířete, zvuk z produkce hudby provozované ve venkovním prostoru, zvuk z akustického výstražného nebo varovného signálu souvisejícího s bezpečnostním opatřením, zvuk působený přelivem povrchové vody přes vodní dílo sloužící k nakládání s vodami, zvuk působený v přímé souvislosti s činností související se záchranou lidského života, zdraví nebo majetku, řešením mimořádné události, přípravou jejího řešení nebo prováděním bezpečnostní akce nebo mimořádné vojenské akce.*

Vodní díla jsou definována § 55 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále i „zákon č. 254/2001 Sb.“), ze kterého vyplývá, že *vodní díla jsou stavby, které slouží ke vzdouvání a zadržování vod, umělému usměrňování odtokového režimu povrchových vod, k ochraně a užívání vod, k nakládání s*

vodami, ochraně před škodlivými účinky vod, k úpravě vodních poměrů nebo k jiným účelům sledovaným tímto zákonem, a to zejména přehrady, hráze, vodní nádrže, jezy a zdrže, stavby, jimiž se upravují, mění nebo zřizují koryta vodních toků aj.

MZ je toho názoru, že pro potřeby ochrany veřejného zdraví před hlukem jsou pojmy, resp. stavby splav a jez totožné; jez se buduje na tekoucí vodě a slouží ke vzednutí hladiny vodního toku¹. Splav se obvykle buduje na stojaté vodě a slouží k regulaci výšky vodní hladiny; na Moravě a v některých nářečích je splav užíván pro obě tyto stavby, tj. splav i jez².

Nicméně v obecné rovině je nutno dále doplnit, že Ústavním soudem již bylo v minulosti judikováno, že *dalším naprosto neudržitelným momentem používání práva je jeho aplikace vycházející pouze z jeho jazykového výkladu. Jazykový výklad představuje pouze prvotní přiblížení se k aplikované právní normě. Je pouze východiskem pro objasnění a ujasnění si jejího smyslu a účelu (k čemuž slouží i řada dalších postupů, jako logický a systematický výklad, výklad e ratione legis atd.). Mechanická aplikace abstrahující, resp. neuvědomující si, a to buď úmyslně, nebo v důsledku nevzdělanosti, smysl a účel právní normy činí z práva nástroj odcizení a absurdity.*³ Nejvyšší správní soud pak k tomu dále dodává, že *při výkladu a následné aplikaci právních předpisů tedy nelze prosazovat pouhé fragmentární čtení textu zákona, ale naopak je na místě posuzovat danou věc poněkud širší perspektivou.*⁴ A z pohledu interpretace předpisu: *Dojde-li pak rozhodující orgán na základě různých výkladových metod k odlišným závěrům, je třeba aplikovat takový výklad, který vedle samotného znění předpisu zohledňuje rovněž širší souvislosti jeho přijetí, zejména pak jeho účel; nejde-li tento dovodit z konkrétního ustanovení, je třeba vycházet z předpisu jako takového, jeho vazeb na jiné předpisy, k jejichž provedení byl například přijat, důvodových zpráv apod. Samozřejmě je nutné zahrnout úvahu, již se rozhodující subjekt při tomto výběru řídil, do odůvodnění rozhodnutí tak, aby bylo možné je následně přezkoumat.*⁵

Smyslem vyjmutí zvuku působeného přelivem povrchové vody přes vodní dílo sloužící k nakládání s vodami ze zákona č. 258/2000 Sb. bylo, že se jedná o *přírodní* a pro sluchový orgán zcela přirozený zdroj zvuku, obdobně jako hlasové projevy fyzických osob či zvířat.

Na základě shora uvedeného MZ uzavírá, že pro potřeby ochrany veřejného zdraví před hlukem nelze zvuk způsobený přelivem povrchové vody přes splav, v tomto případě na vodoteči Třebovka, považovat za zdroj hluku a uplatnit tak pro něj

¹ Technický slovník naučný. Svazek VI. Praha: [s.n.], 1927. S. 74–76.

² Český jazykový atlas. Díl 2. Praha: Academia, 1997. ISBN 80-200-0574-9. Heslo jez, s. 309, 312.

³ Srov. nález Ústavního soudu ze dne 17. 12. 1997, publikovaný pod č. 30/1998 Sb.

⁴ Srov. např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 2. 2009, č. j. 9 Ans 5/2008-107, uveřejněno pod č. 1829/2009 Sb. NSS sv. 5/2009.

⁵ Srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 5. 2007, č.j. 3 Ads 50/2006-29.

hygienické limity upravené nařízením vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, ve znění pozdějších předpisů.

S ohledem na jednotné metodické vedení MZ vůči krajským hygienickým stanicím si dovoluujeme tento autorský výklad zaslat na vědomí všem krajským hygienickým stanicím a Hygienické stanici hl. m. Prahy a dále zdravotním ústavům včetně Státního zdravotního ústavu.

S pozdravem

Mgr. Matyáš Fošum

ředitel odboru ochrany veřejného zdraví

v z.

Mgr. Ondřej Fries

vedoucí oddělení hygieny obecné a komunální
podepsáno elektronicky

Na vědomí:

1. všem krajským hygienickým stanicím a Hygienické stanice hl. m. Prahy
2. Zdravotní ústav se sídlem v Ostravě
3. Zdravotní ústav se sídlem v Ústí nad Labem
4. Státní zdravotní ústav